

[Finansministeren]

i øjeblikket taler om. Det ville være rart at få fordelt opgaven på nogle flere hænder. Det ville også være fornuftigt af andre grunde, men det forudsætter selvfølgelig, at virksomhederne har tillid til, at den danske regering fører en økonomisk politik, som ikke senere bringer dem i en alvorlig klemme. Hvis man kunne komme så langt, er det klart, at det indenlandske renteniveau så også ville kunne gå ned. Det er derfor, der er en direkte sammenhæng mellem de forslag, regeringen har lagt frem for folketinget om den økonomiske politik, og så en nedsættelse af renteniveauet. Det kunne jeg forstå at fru Ingerlise Koefoed ikke var enig med os i. Det kunne jeg til gengæld forstå at hr. Askjær Jørgensen var enig med os i. Derfor synes jeg, at førstebehandlingen har været tilfredsstillende set fra regeringens synspunkt, ikke mindst fordi alle de øvrige ordførere med undtagelse af fru Anne Grete Holmsgård gav tilslutning til forslagene.

Albertsen (S):

Det var mit stilfærdige håb, at finansministeren havde benyttet lejligheden til at ikke ligefrem korrekte, men så i det mindste rettede sit eget partis ordfører, som jo nærmest fremstillede situationen sådan, at det var det tidligere socialdemokratiske styre, der alene havde ansvaret for, at vi må give de bemyndigelser, der her er tale om. Det ved hr. Fogh Rasmussen selvfølgelig udmærket ikke er tilfældet, og hvis hr. Fogh Rasmussen eventuelt ikke skulle kunne huske det, er jeg da ikke i tvivl om, at finansministeren er ganske klar over det.

Det, der er tale om, er, at vi her har fælles arvegods. På intet tidspunkt har socialdemokraterne haft flertal i denne sal. Alle de økonomiske forlig, der er indgået igennem en lang årrække og i det mindste inden for det seneste tiår, er indgået med enten ét eller flere af de nuværende regeringspartier. Vi har endog været i regering sammen med partiet venstre, og også finansministeren var medlem af denne regering. Min gamle mor sagde altid, at man ikke kendte folk, før man havde arvet sammen med dem. Det er sikkert en opfattelse, der er korrekt og rigtig. I dette tilfælde er der altså nogle, der løber fra at være medansvarlige for en arv.

Jeg finder ingen anledning til at føre en lang finanspolitisk debat herom nu, men jeg følte anledning til at komme med denne korrektion for at bidrage til, at denne sag drøftes alvorligt. Det er en alvorlig sag, som socialdemokratiet føler ansvar for, og vi vil leve op til det, nu hvor det bliver realiseret af de nuværende regeringspartier.

Jeg skal i den forbindelse kun minde om, at hvis man eksempelvis havde fulgt de nuværende regeringspartiers holdninger og forslag i det første halve år med henblik på udgiftsforøgelser, ville de undskud, der ville optræde på kommende finanslove, være betydelig større. Mig bekendt – det kan finansministeren selvfølgelig retlede mig om – har der ikke på noget tidspunkt i forbindelse med disse udgiftkrævende forslag været tale om at anvise dækning for så meget som én krone. Det vil sige, at hvis man havde accepteret disse forslag, ville undskuddet have været større og byrden dermed større. Dermed ville måske også de beløbsstørrelser, vi her drøfter, have været større.

Jeg mener, det ville være rimeligst under denne drøftelse simpelt hen at erkende den pligt, vi har, og det ansvar, der ligger på os, til at acceptere lovforslagene ud fra de givne vilkår.

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Albertsen ville ikke lægge op til en lang finanspolitisk debat. Ikke desto mindre var det jo det, hr. Albertsen gjorde. Jeg må sige, at når hr. Albertsen om et par dage læser i referatet, hvad det rent faktisk var, jeg sagde, vil han se, at det udtryk, jeg brugte, var, at de problemer, som gjorde, at finansministeren var nødt til at søge en bemyndigelse, var arvet. Jeg tror oven i købet, det var det udtryk, hr. Albertsen også brugte i sin beskrivelse af situationen. Jeg kunne sådan set have brugt langt stærkere udtryksformer end dem, jeg brugte, men jeg er et venligt menneske og ønsker ikke at lægge op til en længere finanspolitisk debat; derfor udtrykte jeg mig helt neutralt og sagde, at regeringen havde arvet nogle problemer, og det tror jeg er en uomtvistelig kendsgerning, som end ikke hr. Albertsen vil være i stand til at benægte.

Det, jeg derimod understregede, var præcis det samme, som finansministeren også